

AREFE GÜNÜNDE OKUNAN DUA

<"xml encoding="UTF-8?">

AREFE GÜNÜNDE OKUNAN DUA

İmam Cafer Sadık aleyhisselam'dan şöyle rivayet olunmuştur: Hz. Muhammed ve onun Ehl-i Beyt'ini hoşnut etmek isteyen, onların hakkında şu şekilde salavat göndersin:

Allah'ım! Ey bağışta bulunulanların en cömerdi, ey dilekte bulunulanların en hayırlısı ve ey merhamet dilenilenlerin en merhametlisi. Allah'ım! Öncekiler arasında Muhammed ve Ehl-i Beyt'ine salat eyle;

sonrakiler arasında Muhammed ve Ehl-i Beyt'ine salat eyle; en yüce makamlarda Muhammed ve Ehl-i Beyt'ine salat eyle; peygamberler arasında Muhammed ve Ehl-i Beyt'ine salat eyle.

Allah'ım! Muhammed ve Ehl-i Beyt'ine vesile, fazilet, şeref, yücelik ve büyük derece ver.

Allah'ım! Ben Hz. Muhammed'i görmediğim halde ona iman ettim. Kıyamet gününde onu görmeği ve onunla hem sohbet olmayı bana nasip eyle. Beni onun dini üzere öldür ve bir daha asla susamamak üzere onun havuzundan bana içir.

Şüphesiz sen her şeye kadersin. Allah'ım! Ben Hz. Muhammed'i -Allah'ın salat ve selamı ona ve Ehl-i Beyt'ine olsun- görmediğim halde ona iman getirdim. Onun yüzünü cennette bana tanıtır. Allah'ım! Hz. Muhammed'e -Allah'ın salat ve selamı ona ve Ehl-i Beyt'ine olsun- benden çokça salat ve selamı ulaştır.

AREFE GÜNÜNDE İMANI HÜSEYİN'İN (A.S) DUASI

Galib Esedi'nin Bişr ve Beşir adındaki iki oğlu şöyle rivayet etmişlerdir: Arefe günü -Arafet'ta- İmam Hüseyin'in (a.s) huzurundaydık; İmam, ailesi, çocukları ve izleyicilerinden bir grup beraberinde olduğu halde çadırından gayet huşu ve vakarla dışarı çıkıp Arafat dağının sol

tarafında durarak yüzünü Kabe'ye çevirdi ve yiyecek isteyen bir sail gibi ellerini yüzünün hizasına kaldırarak şu duayı okumayan başladı:

Hamt Allah'a mahsustur; öyle bir zattır ki O'nun hükmünü geri çeviren, verdiğini engelleyen olmaz. Hiçbir zanaatçının yaptığı O'nun yaptığı şey gibi değildir. O'dur büyük cömerttir.

Her çeşit mahluk yarattı. Hikmetiyle yarattıklarını sağlam kıldı. Hiç bir sır O'na gizli kalmaz. Onun katında emanetler (ameller) asla zayi olmaz. Herkesi yaptığına karşılık mükafatlandırır; kanat edenin işini düzene koyandır; kendisine yakarana merhamet eden, -kullarına- yararlı şeyleri ve kapsamlı Kitab'ı (Kur'an'ı) yayılan nuruyla indirendir.

Duaları duyan (kabul eden), kederleri gideren, dereceleri yükselten ve zorbaların kökünü kazıyandır. O'ndan başka ilah yoktur. Hiç bir şey O'na denk olamaz. Eşi ve benzeri yoktur. İşitendir, görendir, latif ve habirdir (hiç bir şey O'na gizli kalmaz ve her şeyin inceliğinden haberdardır, agâhtır).

Allah'ım! Ben sana yöneliyorum; rabbaniyetine şehadet ediyor ve ikrar ediyorum ki Rabb'im sensin, dönüşüm sanadır; ben anılacak bir şey değilken kendi nimetinle beni var ettin.

Beni topraktan yarattın; sonra beni sülblere yerleştirdin. Beni -varolmamı engelleyebilecek- her türlü vakıa, asırlar ve yılların değişimi ve olaylarından korudun.

Böylece geçmiş günlerde ve asırlar boyu beni baba sülbünden anne rahmine aktardın. Bana karşı şefkat, lütuf ve ihsanıyla beni, senin ahdini bozan ve peygamberlerini yalanlayan küfür ve dalalet önderlerinin saltanat sürdükleri bir zamanda dünyaya getirmedin.

Sen beni, senden şefkat ve bana da lütuf olsun diye, hidayette benden öne geçenlerin (Hz. Muhammed'in -s.a.a-) zamanında dünyaya getirdin, hidayetini bana kolaylaştırdın ve bu hidayetle beni yoğurdun. Bundan önce de, güzel yaratılışın ve bol nimetlerinle bana şefkat gösterdin. Beni -ikinci merhalede- nütleden yarattın.

Et, kan ve deriden ibaret olan üç zulmet arasına yerleştirdin. Yaratılışımı bana göstermedin ve bu hususta bana hiç bir şey bırakmadın.

Sonra beni, önceden gerçekleştirdiğin hidayet için tam ve mükemmel bir yaratılışla dünyaya getirdin. Beşikte küçük bir çocuk iken beni her türlü tehlikeden korudun. Beni, en temiz gıda maddesi olan anne sütüyle rızıklandırdın. Dadıların kalplerini bana şefkatli kıldın. Şefkatli annelerle beni her türlü tehlike ve cinlerin nüfuzundan korudun.

Beni kusur ve noksanlıktan salim kıldın. Şanın yücedir ey Rahim ve Rahman; konuşmaya başladığımda bana bol nimetlerini tamamladın, her geçen yıl beni daha ziyade terbiye ettin; yaratılışım kemale ulaşip aklım mutedil olunca, hüccetini bana farz kıldın; şöyle ki seni tanımayı kalbime ilham ettin ve beni kendinin acayip hikmetlerine hayran bıraktın. Gökte ve yerde yarattığın varlıklar hakkında beni şuurlandırdın, bilinçlendirdin.

Bana, şükrünü ve zikrini yerine getirmeği tembih ettin; sana itaat ve ibadet etmeği üzerime farz kıldın. Bana peygamberlerinin vasıtasıyla gönderdiğin hakikatleri anlama gücü verdin.

Rıza ve teslim makamını kabullenmeyi (bu makama ulaşmayı) bana kolaylaştırdın. Bu hususlarda, bana yardım edip lütufta bulunarak üzerime minnet bıraktın. Sonra beni en üstün topraktan yaratınca, benim için sadece bir çeşit nimete razı olmadın; en yüce lütufla ve sonsuz ihsanıyla çeşitli geçim vesileleri, nimet ve yiyeceklerle beni rızıklandırdın. Bana tüm nimetlerini tamamlayıp

benden bütün belaları uzaklaştırdığında yine de cehaletim ve sana karşı cüretim, beni sana yaklaştıracak vesileyi bana göstermene ve beni, katına yaklaştıracak şeye muvaffak etmene engel olmadı. Seni çağırdığımda bana icabet ettin, hacet istediğimde hacetimi verdin, sana itaat ettiğimde beni mükafatlandırdın, şükrettiğimde bana nimetini artırdın. Bütün bunların nedeni bana nimetini tamamlayıp lütufta bulunmandır.

Sen her türlü kusur ve noksanlıktan münezzehsin, münezzehsin; varlıkları yaratan ve meydana getiren ve tekrar kendine döndüren sensin. Hamda 1 âyık olan sensin; şanın yücedir; isimlerin mukaddestir; nimetlerin büyüktür. Allah'ım! Hangi nimetini sayabilirim, hangisini hatırlayabilirim?!

Veya hangi bağışlarının şükrünü yerine getirebilirim?! Ey Rabb'im! Senin bana nimetlerin sayanların sayıp bitiremeyeceği ve bilmek isteyenlerin bilemeyeceği kadar çoktur. Allah'ım! Benden giderdiğin ve uzaklaştırdığın zorluk, zarar ve ziyanlar, sahip olduğum nimet ve afiyetten

çoktur. İlahi! Ben imanımın hakikatiyle, kalbimde yer eden yakınle, ihlaslı tevhidimle, içimde saklı hakikatlerle, gözümün nurunun mecrasının bağlarıyla,

anlığımın safhasının hatlarıyla, solunum yolumun delikleriyle, burun kemiğimin yumuşak bölümüyle, kulak perdemin ses algılayan organıyla, dudaklarımın içinde gizli olan şeyle, dilimin ses hareketiyle, üst ve alt çenemin irtibat merkezleriyle, dişlerimin çıktığı yerlerle, yiyecek ve içeceklerimi tatma duyumla, beynimi kapsayan kafatasımla, boyun damarlarımla, göğüs kafesimin kapsadığı organlarla, şah damarımla, kalbimin perdesinin avizesiyle, ciğerimin kenarına bitişen parçalarla, kaburgalarımın kapsadığı şeylerle, kaslarımın bağlandığı yerle,

faal uzuvlarımın açılıp kapanışıyla, parmaklarımın ucuyla, etimle, kanımla, saçımla, derimle, asabımla, bağırsağımla, kemiğimle, beynimle, damarlarımla, tüm uzuvlarımla ve bebek oluşumdan itibaren oluşan uzuvlarımla, yeryüzünün benden aldığı şeylerle, uykumla, uyaklığımla, sükunetimle ve yine rüku ve secdelerimin hareketleriyle şahadet ediyorum ki, eğer asırlar boyu yaşasam ve senin nimetlerinden birinin şükrünü yerine getirmeye çalışsam,

yerine getiremem; bunu ancak seni lütfünle yerine getirebilirim ki bunun kendisi de yeni, ebedi ve köklü bir şükrü gerektirmektedir. Evet, ben ve sayanlar senin geçmiş ve gelecek nimetlerini saymaya veya nimetlerinin zamanlarını hesaplamaya çalışsak hiçbir zaman sayamayız.

Ben kim senin nimetlerini saymak kim? Oysa sen konuşkan Kitab'ında ve sadık haberinde, "Allah'ın nimetlerini saymaya çalışsanız, sayıp bitiremezsiniz" buyurmuşsun. Allah'ım! Peygamberlerin ve elçilerine iblağ edilen ve vahiyle onlara indirdiğin ve bu vasıtaıyla dini onlara yasadığın Kitab'ın ve haberlerin doğrudur.

Ancak ben tüm çabam ve gayretimle kapasitemce inanarak ve yakın ederek diyorum ki: Hamd ve övgü, kendine miras alacak bir evlat edinmeyen, yaratılıştaki kendisine muhalefet edecek mülkünde ortağı olmayan ve dünyayı yaratışında kendisine yardım edecek bir yardımcısı olmayan Allah'a mahsustur. Münezzehtir, münezzehtir -çocuğu ve ortağı olmaktan-. Eğer o ikisinde -gökte ve yerde- Allah'tan başka bir ilah olsaydı fesat çıkardı ve dağılırlardı.

Tek, bir, ihtiyacı olmayan, doğmayan ve doğrulmayan, eşi ve benzeri olmayan Allah münezzehtir. Allah'a hamdolsun; öyle bir hamd ki yakınlaştırılmış meleklerle ve gönderilmiş peygamberlere denktir. Allah'ın salat ve selamı seçtiği kulu, peygamberlerin sonuncusu

Muhammed'e ve onun tertemiz, arınmış ve muhlis kılınmış Ehl-i Beyt'ine olsun.

Sonra İmam (as) gözlerinden yaşlar aktığı halde daha fazla bir rağbetle şöyle devam etti:

Allah'ım! Seni görüyormuşum gibi beni kendinden korkut ve beni takvayla saadete kavuştur;
sana karşı günah işleyerek kalbimi katılaştırma, takdirlerinde bana hayır ve bereket ver ki
geciktirdiğin şeyin bana acele verilmesini ve acele verdiği şeyin de geciktirilmesini
istemeyeyim.

Allah'ım! Nefsime zenginlik, kalbime yakın, amelime ihlas, gözüme nur, dinimde basiret ve bilinç
ver ve azalarımı güçlü kıl, kulağımı ve gözümü (işiten ve gözümün nuru çocuklarımı) benim iki
mirasçım kıl ve hakkımda zulmedene karşı bana yardım et ve bunda intikam ve galibiyetimi
bana göster ve gözlerimi aydınlat. Allah'ım! Sıkıtımı gider, kusurumu ört, hatalarımı bağışla,
şeytanımı benden uzaklaştır,

zimmetimi serbestliğe çıkar (üzerimde hiçbir hak kalmasın); ve ey Rabb'im, dünya ve ahirette
benim için yüksek bir derece ver. Allah'ım! Beni yaratıp, duyan ve gören yaptığın için sana hamd
olsun. Beni yaratmaya ihtiyacın olmadığı halde hakkımda bir rahmet olarak beni yarattığın ve
azalarımı birbirine uygun, düzgün kıldığın için sana hamdolsun. Rabb'im; beni icat ettiğin ve
yaratılışımı dengeli kıldığın gibi;

Rabb'im, beni yarattığın ve yüzümü güzel kıldığın gibi; Rabb'im, bana ihsanda bulunduğun ve
afiyet verdiğin gibi; Rabb'im, afetlerden koruduğun ve muvaffak kıldığın gibi; Rabb'im, nimet
verdiğin ve hidayet ettiğin gibi; Rabb'im, seçtiğin ve bütün hayırlardan verdiğin gibi; Rabb'im,
beni yedirdiği ve içirdiği gibi;

Rabb'im, ihtiyaçsız kıldığın ve hoşnut ettiğin gibi; Rabb'im, bana yardım ettiğin ve izzet verdiğin
gibi; Rabb'im, bana keramet elbisesi giydirdiğin ve yarattığın şeylerden yeteri kadar bana
verdiğin gibi Muhammed ve Ehl-i Beyt'ine rahmet eyle ve bana zamanın sıkıntıları, gece ve
gündüzün çekişmeleri karşısında yardım et. Beni dünyanın ıstıraplarından ve ahiretin
kederlerinden kurtar ve yeryüzünde zalimlerin yaptıkları -kötülükler-den beni koru.

Allah'ım! Endişelendiğim şeylerden bana güven ver, korktuğum şeylerden beni koru, nefsimi ve
dinimi koru, yolculuğumda beni koru, mal ve ailemde benden geriye salih bir evlat bırak.

Bana verdiğın rızklara bereket ver. Beni kendi yanımda alçak gönüllü kıl ve halkın gözünde ise yücelt; cinlerin ve insanların kötülüğünden beni selamet kıl; günahımdan dolayı beni rezil etme, içimde gizli olan şeyden dolayı beni cezalandırma, amelimden dolayı beni (azap ve belalara) müptela etme, nimetlerini benden alma ve beni kendinden başkasına bırakma. Rabb'im!

Beni kime bırakıyorsun? Akrabalık bağını koparacak olan bir akrabaya mı? Yoksa bana öfkelenen uzak ve yabancıya mı? Ya da beni zayıf düşürecek olan birine mi? Oysa sen benim Rabb'imsin, işlerimin sahibisin; garipliğimi, kimsesizliğimi ve menzilimin uzaklığını ve işlerimin sahibi kıldığın kimse karşısında zilletimi sana şikayet ediyorum.

Allah'ım! Gazabını bana helal kılma; eğer sen bana gazap etmezsen başkalarından endişem olmaz. Münezzehsin sen. Senin bana afiyetin geniştir; o halde senden diliyorum ki ey Rabb'im, yeryüzünün ve göklerin kendisiyle aydınlandığı, karanlıkların aydınlığa kavuştuğu ve öncekilerin ve sonrakilerin kendisiyle ıslah olduğu veçhinin nuru hürmetine beni kendi gazabın üzerine öldürme,

öfkeni benim üzerime indirme, bundan (ölmeden) önce benden razı olmamak için istediğın kadar bana zorluk göster. Senden başka hah yoktur.

Mekke'nin, Meş'ar-ul Ham'ın, bereketli ve insanlar için güvenli kıldığın Beyt-ul Atik'in Rabb'isin. Ey sabırla çok günahları bağışlayan, ey lütfüyle nimetleri indiren, ey kendi keremiyle çok büyük bağışla bulunan, ey zor günlerimde dayanağım, ey yalnızlığımda arkadaşım, ey sıkıntılarımda imdadıma koşan ve ey veli nimetim benim!

Ey Rabb'im ve babalarım İbrahim, İsmail, İshak ve Yakub'un Rabb'i ve ey Cebrail, Mikail ve İsrail'in Rabb'i ve ey peygamberlerin sonuncusu Muhammed'in ve onun seçkin Ehl-i Beyt'inin Rabb'i ve ey Tevrat, İncil, Zebur'u ve Furkan'ı (Kur'an'ı) indiren, Kâf Ha Ya Ayn Sâd, Tâ Hâ, Ya Sîn ve Kur'an-ı Hekim'in Rabb'i!

Yollar tüm genişliğine rağmen bana zorlaşınca ve yer tüm bolluğuyla bana daralınca sığınağım sensin; eğer senin rahmetin olmasaydı kesinlikle ben helak olanlardan olurum. Beni hatalardan alıkoyan sensin; eğer benim -günahlarımın- üzerini örtmeseydin kesinlikle rezil olanlardan olurum.

Yardımla düşmanlarıma karşı beni destekleyen sensin; eğer senin yardımın olmasaydı mağlup düşenlerden olurum. Ey yücelik ve üstünlüğü kendine has kılan, izzetiyle dostları aziz olan, ey padişahların boynuna zillet halkasını geçiren ve heybetinden padişahların kendisinden korktuğu zat;

ey gözlerin ihanetini ve göğüslerde gizli olanı, zaman ve asırların geleceklerini bilen; ey nasıl olduğunu kendisinden başka hiç kimse bilmeyen, ey ne olduğunu kendisinden başkası bilmeyen, ey yeryüzünü su üstünde tutan ve gökyüzüyle havayı kapatan, ey en güzel isimler kendisinin olan, ey hiçbir zaman kesilmeyen ihsan sahibi,

ey -Mısır- kervanını Yusuf-u kurtarmak- için Kafr çölünde tutup onu kuyudan çıkaran, ey Yusuf'u kölelikten sonra padişah yapan, ey üzüntüden gözleri ağardıktan sonra üzüntüsünü sabırla gizleyen Yakub'a Yusuf'u döndüren, ey Eyyub'tan zorluk ve sıkıntıyı gideren ve yaşlandıktan sonra -çocuk sahibi olan- İbrahim'in elini, oğlunu kesmekten alıkoyan, ey Zekeriyya'nın duasını kabul ederek ona Yahya'yı veren

ve onu yalnız ve kimsesiz bırakmayan, ey Yunus'u balığın karnından dışarı çıkaran, ey denizi İsrailoğulları için yarıp onları kurtaran, Firavun ve ordusunu boğan, ey rüzgarları rahmet - yağmuru- müjdeleyicisi olarak gönderen, ey kendine karşı günah işleyen kullarını cezalandırmada acele etmeyen,

ey sürekli senin nimetlerinle nimetlendikleri ve senin rızkını yedikleri halde diğerlerine tapmakta olan sihirbazları, uzun bir zaman inkâr edip sürekli kendisine düşmanlık etmeleri, karşı çıkmaları ve peygamberlerini yalanlamalarından sonra kurtaran; ya Allah, ya Allah; ey kainatı yoktan var eden, ey eşi olmayan yaratıcı, ey hiçbir zaman fani olmayacak sürekli, ey hiçbir diri olmadığı zaman diri olan, ey ölüleri diriltten, ey herkesin başına kazandığını getiren,

ey kendisine az şükrettiğim halde beni mahrum etmeyen, hatalarım çok olmasına rağmen beni rezil etmeyen, beni günah işlerken gördüğü halde insanlara tanıtarak haysiyetimi dökmeyen, ey bana sayısız bağışlarda bulunan ve nimetlerini telafi edemediğim; ey bana hayır ve ihsanla yönelen, benim ise kendisine günah ve isyanla yöneldiğim,

ey nimetine şükretmeyi öğrenmeden beni imana hidayet eden, ey hastayken çağırdığımda bana şifa veren, çıplakken beni giydiren, açken beni doyuran, susuzken beni suya doyuran, zelilken

bana izzet veren, cahilken beni bilgilendiren, yalnızken -yalnızlığımı- çokluğa dönüştüren, gayip ve vatanımdan uzakken beni geri döndüren, fakirken beni zenginleştiren, yardım istediğimde bana yardım eden, zenginken nimetini benden almayan ve bütün bunları senden istemekten sakındığım halde kendiliğinden vermeye başlayan; o halde hamd ve şükür sana mahsustur;

ey sıkıntılarıımı gideren, duamı kabul eden, kusur ve ayıbımı örten, günahımı bağışlayan, beni isteklerime kavuşturan ve düşmanıma karşı zafere ulaştıran; eğer senin nimetlerini, bağışlarını ve değerli ihsanlarını saymaya kalkışsam, sayıp bitiremem. Ey mevlam! Bağışta bulunan sensin, nimet veren sensin, ihsanda bulunan sensin, güzelleştiren sensin, üstün kılan sensin, mükemmelleştiren sensin, rızıklandıran sensin, muvaffak kılan sensin, bağışta bulunan sensin, zengin yapan sensin, sermaye veren sensin, sığınak veren sensin, yeterli olan sensin,

hidayet eden sensin, -hatalardan- koruyan sensin, -ayıbımı- örten sensin, bağışlayan sensin, mazeretimi kabul eden sensin, güç veren sensin, izzet veren sensin, yardım eden sensin, destek veren sensin, teyit eden sensin, zafer veren sensin, şifa veren sensin, afiyet veren sensin, ikram eden sensin, üstünsün, yücesin;

o halde hamd sürekli sana hastır, sabit ve ebedi şükür sana mahsustur. Ben ise ya Rabb'im!

Günahlarımı itiraf ediyorum, günahlarımı bağışla; kötü yapan benim, hata yapan benim, günahına ısrar eden benim, cahillik yapan benim, gaflet eden benim, yanlışlık yapan benim, kendine dayanan benim, -günahında- kasıtlı olan benim, söz veren ve sözünde durmayan benim, ahdini bozan benim, -misakını- ikrar eden benim, nimetlerini itiraf eden ve sonra yine günahlarına dönen benim; o halde günahlarımı bağışla; ey kullarının günahları kendisine zarar vermeyen, kullarının itaatine ihtiyacı olmayan ve kullarından iyi amel yapanı kendi yardım ve rahmetiyle ona muvaffak kılan!

O halde hamd sana mahsustur ey Rabb'im ve mevlam. Ey Rabb'im! Sen bana emrettin, ben ise sana itaatsizlik ettim; sen beni sakındırdın, ben ise senin sakındırdığın şeyi işledim; şimdi ise artık ne mazeret gösterebileceğim bir bahanem var ve ne de yardım alabileceğim bir desteğim. O halde hangi vesileyle sana geleyim ey mevlam?! Kulağımla mı, gözümle mi, dilimle mi, elimle mi, ayağımla mı? Bunların hepsi, kendileriyle sana karşı itaatsizlik ettiğim senin nimetin değil mi?! Ey mevlam! Sen hücceti tamamladın ve yolu ben kendime kapadım -haklısın ve ben sorumluyum-.

Ey günahımı babalardan ve analardan örterek onların bana eziyetini önleyen, akrabalarımın ve kardeşlerimden örterek beni kınamalarını engelleyen, sultanlardan örterek beni cezalandırmalarına mani olan! Ey mevlam! Eğer senin benim hakkımda bildiğin şeyi onlar da bilseydiler bir daha bana bakmaz, beni kendilerinden uzaklaştırır ve ilişkilerini benden keserlerdi.

Ey Rabb'im, şimdi ben ey mevlam, senin huzurunda huzu içinde, zelil, çaresiz ve hakirim; ne mazeret getireceğim bir bahanem, ne yardım alabileceğim bir desteğim, ne sebep gösterebileceğim bir delil var; ne de günah işlemediğimi ve çirkin bir iş yapmadığımı söyleyebilirim ve eğer inkar edecek olsam da ey mevlam, bunun bir yararı olmaz bana! Nasıl yapabilirim ki bunu, oysa tüm uzuvlarım aleyhime tanıklırlar

ve ben kesinlikle biliyorum ki büyük günahlarımdan dolayı sen beni sorguya çekersin; sen zulmetmeyen adil bir hakimsin; senin adaletin beni helak edersin; ben senin adaletinden sana sığınıyorum. Rabb'im! Bana hücceti tamamladıktan sonra beni cezalandıracak olursan, bu benim günahlarımdan dolayıdır ve eğer beni affedecek olursan, bu da senin sabrın, bağışın ve ihsanından dolayıdır.

Senden başka ilah yoktur, tenzih ederim seni, ben zalimlerden oldum; senden başka ilah yoktur, tenzih ederim seni, ben bağışlanma dileyenlerden oldum; senden başka ilah yoktur, tenzih ederim seni, ben seni tek bilenlerden oldum; senden başka ilah yoktur, tenzih ederim seni, ben korkanlardan oldum; senden başka ilah yoktur, tenzih ederim seni, ben -senin azabından- endişe edenlerden oldum;

senden başka ilah yoktur, tenzih ederim seni, ben ümit edenlerden oldum; senden başka ilah yoktur, tenzih ederim seni, ben yönelenlerden oldum; senden başka ilah yoktur, tenzih ederim seni, ben "lâ ilahe illallah" söyleyenlerden oldum; senden başka ilah yoktur, tenzih ederim seni, ben isteyenlerden oldum; senden başka ilah yoktur,

tenzih ederim seni, ben tesbih edenlerden oldum; senden başka ilah yoktur, tenzih ederim seni, ben tekbir söyleyenlerden oldum; senden başka ilah yoktur, tenzih ederim seni; sen benim Rabb'im ve geçmiş babalarımın Rabb'isin. Allah'ım! Bu, seni ululayan senamdır, senin tekliğini anmakta benim ihlasımdır, senin saydığım nimetlerine ikrarımdır;

her ne kadar ikrar etsem de onların çokluğundan, fazlalığından, açıklığından ve varlıklarının

benden önceliğinden dolayı onları saymaya gücüm yetmez; beni yarattığın andan itibaren onların tümü için benden ahd aldın ve hayatımın başından beni fakirlikten zenginliğe ulaştırdın,
ben -kendime zulmedenlerden oldum;

sıkıntımı giderdin, kolaylık ve rahatlığa sebep oluşturdun, zorlukları defettin, çaresizliğimi giderdin, bedenime sağlık verdin, dinime selamet verdin ve eğer nimetlerini saymam için dünyanın başından sonuna kadar bütün herkes bana yardımcı olsa, ne ben ve ne de onlar nimetlerini sayıp bitirmeye gücümüz yetmez.

Sen mukaddes ve yücesin; kerim, ulu ve Rahim bir Rabb'sin. Nimetlerin sayılmaz, senaların söylenip bitirilmez, ihsanların telafi edilmez; Muhammed ve Ehl-i Beyt'ine rahmet eyle ve bize nimetlerini tamamla, sana itaatle bizi saadete erdir; Sen münezzehsin,

senden başka ilah yoktur. Allah'ım! Sen sıkıntısı olanlara icabet edersin, kötülüğü giderirsin, kederi olanlara yardım edersin, hastaya şifa verirsin, fakiri zenginleştirirsin, kırığı onarırın, küçüğe merhamet edersin, büyüğe yardım edersin; senden başka destek yoktur, senden üstün bir kudret yoktur, sen yücesin, büyüksün;

ey esirleri kurtaran, ey küçük çocuğa rızık veren, ey korkup sığınak dileyenlerin sığınağı, ey ortağı ve veziri olmayan! Muhammed ve Ehl-i Beyt'ine rahmet eyle ve bu ikinci vakti kullarından birine verdiği nimetlerin en üstününü bana ver.

Kullarına verdiği zahiri nimetlerden ve sürekli yenilediğin batini nimetlerden, bertaraf ettiğin belalardan, giderdiğin sıkıntılardan, duyduğun (kabul ettiğin) dualardan, kabul ettiğin iyiliklerden ve örttüğün günahlardan (bana bu nimetlerden ver); gerçekten sen lütuf sahibisin, her şeyden haberin var ve sen her şeye kadirsin.

Allah'ım! Sen kendisinden istenilen en yakın kişisin, en süratli icabet edensin, en cömert affedensin, en fazla bağışta bulunansın, kendisinden istenileni en iyi duyansın; ey dünya ve ahiretin esirgeyen ve bağışlayanı; senin gibi bir istenilen yoktur,

senden başka bir hedef ve arzu yoktur. Çağırdığımda bana icabet edersin, senden istediğimde bana verirsin, sana yöneldiğimde bana şefkat gösterirsin, sana yakardığımda bana yetersin. Allah'ım! Kulun, elçin ve peygamberin Muhammed'e ve onun tertemiz Ehl-i Beyt'inin tümüne

rahmet eyle, nimetlerini bize tamamla, bağışlarını bize tatlı kıl, bizi sana şükredenlerden ve senin nimetlerini ananlardan yaz; amin ey alemlerin Rabb'i. Allah'ım!

Ey malik olan ve güç yetiren, güç yetiren ve kahreden, kendisine karşı günah işlenen ve -günahı- örten, kendisinden bağışlanma dilenen ve bağışlayan, ey talep eden yönelenlerin hedefi, ümit edenlerin ümidinin zirvesi, ey ilmi her şeyi kuşatan ve rafeti, şefkati ve sabrı özür dileyenleri kapsayan.

Allah'ım! Peygamberin, elçin, yaratıklarının arasından seçtiğin, vahyine emin kıldığın, müjdeleyici ve korkutucu, parlak -hidayet- lambası olan ve kendisiyle Müslümanlara minnet bıraktığın ve alemlere rahmet kıldığın Muhammed'le şerefleştirdiğin ve yücelttiğin bu ikinci vakti sana yöneliyoruz.

Allah'ım! Muhammed ve Ehl-i Beyt'ine rahmet eyle; nitekim Muhammed senin rahmetine lâyıktır; ey yüce. Ona ve seçkin, tertemiz Ehl-i Beyt'ine rahmet eyle ve bizi af hediyeyle ört.

Feryat ve figanlar çeşitli dillerle sana yükselmektedir. O halde Allah'ım, bu ikinci vakti kulların arasında taksim ettiğin bütün hayırlardan, hidayet ettiğin nurdan, yaydığın rahmetten, giydirdiğin afiyet elbisesinden ve yaydığın rızktan bize de pay ver; ey merhametlilerin en merhametlisi.

Allah'ım! Bu anda bizi kurtuluşa ermiş, saadete kavuşmuş, iyiliğe ulaşmış ve faydalanmış kıl; bizi ümitsizliğe kapılanlardan kılma, bizi rahmetinden mahrum etme, bizi arzuladığımız lütfünden nasipsiz etme, bizi rahmetinden mahrum etme, ihsanından ümit ettiğimiz lütfünü bizden engelleme, bizi meysus geri çevirme, kapından kovulmuşlardan etme; ey cömertlerin en cömerdi ve ye kerimlerin en kerimi! Yakınle sana yüz tuttuk, Beyt-i Haram'ına davetine lebbeyk dedik ve onun ziyaretini kastettik; o halde onun amellerinde bize yardımcı ol,

haccımızı kemale erdir, bizi affet ve bize afiyet ver; elimizi sana uzattık ve zilletle günahlarımızı itiraf etmekteyiz. Allah'ım! Bu ikinci vakti senden istediğimiz şeyi bize ver ve senden yapmanı niyaz ettiğimiz şeyi yap; bize senden başka yetecek yoktur, senden başka Rabb'imiz yoktur; hükmün hakkımızda geçerlidir, ilmin bizi kuşatmıştır, hakkımızda hükmün adalettir; bizim için hayrı takdir et ve bizi hayır ehlinden kıl.

Allah'ım! Cömertliğine bize büyük mükafat, iyi birikim ve sürekli huzur ver; bizim tüm

günahlarımızı bağışla, bizi helak olanlarla helak etme, rahmetini ve rafetini bizden çevirme; ey merhametlilerin en merhametlisi. Allah'ım! Bu anda bizi, senden hacet istemeleri peşinden hacetlerini verdiklerinden, sana şükretmeleri peşinden kendilerine nimetlerini artırdıklarından, sana tevbe ettiklerinde tevbelerini kabul ettiklerinden, bütün günahlarından uzaklaştıklarında bağışladıklarından eyle; ey celal ve ikram sahibi.

Allah'ım! Bize başarı ve güç ver; ey kendisinden istenilenlerin en hayırlısı, yakarışımızı kabul et, ey merhametlilerin en merhametlisi. Ey kirpiklerin kapanışı,

gözlerin kırpışı, içlerde gizli olan ve kalplerde saklı olanlar kendisine gizli olmayan; evet, senin ilmin bütün bunları saymış ve hilmin kapsamıştır; sen zalimlerin söylediklerinden münezzeh ve çok yücesin. Yedi kat gökler, yerler ve bunların arasındakiler seni tesbih etmekte; seni tesbih etmeyen hiçbir varlık yoktur.

O halde hamd, yücelik ve üstünlük senindir, ey celal ve ikram sahibi, ey lütuf ve ihsanların ve büyük bağışların sahibi! Sen cömert ve kerimsin, yumuşak ve rahimsin. Allah'ım! Helal rızkını bana artır, vücuduma ve dinime afiyet ver, korkuma emniyet ver ve beni cehennem ateşinden kurtar. Allah'ım! Beni hilene müptela etme (tedbirinle beni cezalandırma), ansızın gelen azaba duçar etme, beni rezil etme; cinlerin ve insanların kötülüğünü benden uzaklaştır.

Sonra İmam, mübarek başını gök yüzüne doğru kaldırdı ve gözlerinden yaşlar aktığı bir halde yüksek sesle şöyle devam etti:

Ey duyanların en iyi duyanı, ey görenlerin en iyi göreni, ey en süratli hesaba çeken ve ey merhametlilerin en merhametlisi! Muhammed'e ve değerli ve kutlu Ehl-i Beyt'ine rahmet eyle. Allah'ım! Senden, bana verdiğinde,

benden alıkoyduğun şeylerin artık bana zarar dokundurmayacağı ve benden alıkoyduğunda artık verdiğin şeylerin bana yararı olmayacağı hacetimi istiyorum. Beni cehennemden kurtar; senden başka ilah yoktur; teksin, ortağın yoktur; mülk senindir, hamd sana mahsustur ve senin her şeye gücün yeter; ey Rabb'i, ey Rabb'i, ey Rabb'i!

İmam (a.s) "ey Rabb'i, ey Rabb'i" kelimesin tekrarlarken öğrencileri amin diyor ve göz yaşları döküyorlardı.

İlahi! Ben zenginliğimde fakirim (sana muhtacım); o halde fakirliğimde nasıl fakir (muhtaç) olmayayım? İlahi! Ben bilgimde cahilim, o halde cahilliğimde nasıl cahil olmayayım? İlahi! Tedbirinin farklı ve taktirlerinin süratli oluşu seni tanıyan kullarının senin bağışın karşısında susmalarına ve bela karşısında senden ümit kesmelerine engel olmuştur. İlahi! Kınanmama neden olan şey benden, senin bağış ve keremine yakışan şey ise sendendir.

İlahi! Benim zayıf varlığımı yaratmadan önce kendini bana rahmet ve keremle tavsif ettin; şimdi zayıf bir vücuda sahip olduktan sonra lütuf ve şefkatini engelleyecek misin?! İlahi! Eğer benden güzellikler görünse, bu senin bana ihsan ve lütfündendir ve eğer bende çirkinlikler belirse bu da senin adaletinden ve bana hücceti tamamlamandandır. İlahi! Nasıl kendime bırakırsın beni, oysa işlerimi sen üstlendin ve nasıl biri bana zulmedebilir,

oysa yarımıcım sensin veya lütfünden nasıl mahrum olurum, oysa hakkımda şefkatlisin. Evet, ben sana muhtaç olduğum halde sana tevessül ediyorum, beni sana ulaştırması imkansız olan bir şeye nasıl tevessül edeyim? Veya halim sana gizli olmadığı halde onu sana nasıl şikayet edeyim? Sözüm sana açık olduğu halde onu sana nasıl açıklayayım? Veya arzularım sana ulaşmışken nasıl ümitsizliğe düşeyim?

Hallerim senin vasıtanla olduğu halde onları nasıl iyileştirmezsin? İlahi! Cehaletimin büyük olmasına rağmen bana ne kadar da lütufta bulunuyorsun, amellerim kötü olduğu halde bana karşı ne kadar da şefkatlisin?! İlahi! Sen bana ne kadar da yakınsın, oysa ben senden ne kadar uzağım. Bana karşı o kadar şefkatli olmana rağmen beni senden alıkoyan şey nedir?!

İlahi! Etkilenmelerden ve etraftaki değişimlerden her şeyde kendini bana tanıtmak istediğini ve böylece hiçbir şeyde senden gafil olmamamı istediğini anladım. İlahi! Her ne kadar zilletim beni dilsizleştirse de kerem ve bağışın beni konuşturmaktadır ve her ne kadar sıfatlarım beni ümitsizliğe düşürse de ihsan ve nimetlerin beni tamahlandırmaktadır. İlahi! İyilikleri kötülük olan kimsenin kötülükleri nasıl kötü olmasın?!

Gerçekleri batıl olan birinin batıl davaları nasıl batıl olmasın?! İlahi! Geçerli hükmün ve galip meşiiyyetin ne konuşana konuşma ve ne de hal sahibine sabit bir hal yeri bırakır. İlahi! Nice zamanlar bir itaate karar verdim ve azmettim de senin adaletin ona güvenimi yıktı; hatta lütfün beni ondan geri çevirdi.

İlahi! Sen iyi biliyorsun ki eğer sürekli sana itaat etmesem de kalbimde sürekli muhabbet ve itaat azmi var. İlahi! Sen galipken ben nasıl itaate azmedeyim ve sen emrettiğin halde ben nasıl senin itaatine azmetmeyeyim?! İlahi! Teker teker tüm nişanelerine bakmam, sana ulaşmamın uzamasına neden oluyor; o halde beni sana ulaştıracak bir hizmet ver bana. Kendi varlığında sana muhtaç olan bir şey senin varlığına nasıl delil olsun ki?!

Acaba senin zuhur etmediğin bir zuhur ve açıklık var mı ki seni zahir etsin?! Sen ne zaman gayıptın ki seni açığa çıkaracak bir delile ihtiyaç olsun? Sen ne zaman uzaktın ki nişaneler sana ulaştırsın? Sürekli gözettiğin halde seni görmeyen göz kör olsun, senin aşk ve sevginden bir pay almayan bir kul ziyan görsün.

İlahi! -Seni tanımak için- nişanelerine müracaat etmeyi emretmişsin; ancak beni nurlarının tecellisine ve müşahede kılavuzluğuna götür ki onları görerek sana döneyim (seni müşahade edeyim) ve onların vasıtasıyla senin (marifet sınırına) girdiğimde kalp gözüm onlara teveccüh etmekten masun ve onlara güvenmekten yüce olsun; her şeye ancak sen kadirsin. İlahi! Huzurunda açık olan zeliliğim budur; sana gizli olmayan halim budur; sana ulaşmayı senden diliyorum ve senin varlığına senden delil istiyorum; o halde beni kendi nurunla sana yönlendir;

halis ve samimi bir kullukla beni kendi huzurunda sabit kıl. İlahi! Bana gizli ilminden öğret, korunmuş örtünle beni koru. İlahi! Ruhumu sana yakın olan kullarının gerçekleriyle donat ve cezbolanların gidişatında götür beni.

İlahi! Kendi tedbirinle, tedbirime ve kendi ihtiyarınla öz ihtiyarıma ihtiyacımı gider (beni kendime bırakma) ve ıstırar durumlarına beni vakıf kıl. İlahi! Beni nefisimin zilletinden çıkar; ölümüm gelip çatmadan beni sana karşı şirk ve şüpheden temizle. Senden yarım diliyorum; o halde bana yardım et. Sana tevekkül ediyorum; beni kendime bırakma. Senden diliyorum;

ümidimi kesme. Lütuf ve fazlına yöneliyorum; beni mahrum etme. Kulluğumu sana nispet veriyorum; beni uzaklaştırma. Senin kerem kapında durdum; beni kovma. İlahi! rızan, kendi tarafından bir kusuru olmaktan münezzehtir; o halde benim tarafımdan nasıl bir kusuru olabilir?! İlahi!

Sen kendi zatında sana bir yarar ulaşmasına muhtaç değilsin; o halde bana nasıl ihtiyacın olsun?! İlahi! Kaza ve kader beni arzulandırmakta, nefsimin hevesleri beni şehvet bağlarına esir

etmektedir. O halde sen benim yardımcım olarak nefsim karşı beni zafere ulaştır, bana basiret ver.

Kendi lütfünle beni zenginleştir ki senin lütfünle isteklerime ihtiyacım olmasın. Velilerinin kalplerine nurları ışılatan, böylece seni tanımalarını, bir ve tek bilmelerini sağlayan sensin.

Sevgililerinin kalbinden senden başkalarını çıkartan ve böylece senden başkalarını sevmemelerini ve senden başkasına sığınmamalarını sağlayan senisin. Varlıklar dehşete düşürdüğünde onların munisi sensin. Bütün nişanelerden uzak olduklarında onları hidayet eden sensin. Seni kaybeden neyi bulmuştur! Seni bulan neyi kaybetmiştir?!

Senin yerine bir bedel dileyen mahrum olmuştur. Senden yüz çevirip istemeyen zarar etmiştir. İhsan ve bağışını hiçbir zaman kesmediğin halde senden başkasına nasıl ümit beslenebilir?!

Sen nimet verme alışkanlığını değiştirmedeğin halde senden başkasından nasıl istenebilir?! Ey muhiplerine ünsiyetinin tadını tattıran ve böylece sadece kendi huzurunda sevgilerini dile getirmelerini sağlayan! Ey velilerine heybetinin elbisesini giydiren ve böylece istiğfar dilemelerine neden olan! Ananlar seni anmadan sen onları anarsın.

Abidler sana yönelmeden sen onlara ihsanda bulunmaya başlarsın. Talep edenler talep etmeden, onlara bağışta bulunan cömert sensin. Sen karşılıksız bağışlayan ve sonra bize bağışta bulunduğu şeyden borç isteyensin.

İlahi! Sana ulaşmam için beni merhametinle talep et, sana yönelmem için nimetlerine çek beni. İlahi! Sana karşı itaatsizlik etsem bile senden ümidim kesilmez; nitekim sana itaat etsem bile içimden senin korkun çıkıp gitmez; tüm âlem beni sana doğru itiyor; kerem ve yüceliğin hakkında bilgim beni senin huzuruna sürüklüyor. İlahi! Sen benim arzum olduğun halde nasıl ümidimi keseyim veya

sana tevekkül ettiğim halde bana nasıl ihanet edilebilir?! İlahi! Beni zillette tuttuğun halde nasıl izzet davasında bulunabilirim veya kendimi senin kulun saydığım halde nasıl izzet davasında bulunmayayım?! İlahi! Beni muhtaçlar arasında tuttuğun halde nasıl muhtaç olmayayım veya kendi zenginliğiyle beni zenginleştirdiğin halde nasıl muhtaç olabilirim?! Sen kendisinden başka bir ilah olmayan zatsın. Sen kendini her şeye tanıtın ve hiçbir şey seni tanımaktan cahil değildir.

Sen bütün şeylerde -tecelli ederek- kendini bana tanıttın ve böylece her şeyde seni aşikâr gördüm; her şeyde aşikâr olan sensin. Ey geniş rahmetiyle tüm aleme ihata eden ve arş kendi zatında gizli kalan! Varlık nişanelerini başka varlık nişaneleriyle yok ettin ve nurlarının tecellisinin ihatasıyla gayrları mahvettin.

Ey arşının galip nurunun perdelerinde gözlerin görmesinden gizli kalan! Ey mükemmel nuruyla tecelli eden ve azameti tüm varlık alemini kapsayan! Yegane apaçık olduğun halde nasıl gizli olursun sen veya hazırındaki gözetici olduğun halde nasıl gayip olursun sen?! Doğrusu senin her şeye gücün yeter. Hamd yalnız tek olan Allah'a hastır.

Hicaz güneşi Arafat tepelerinin ardından yavaş yavaş batmak üzereydi. İmam Hüseyin (a.s) öğrencileriyle birlikte Arafat tepesinin eteğinden yavaşça aşağı indi ve Arafat çölünü Meş'ar-ul .Haram'a doğru terk etti